

Olszewski, Eugeniusz

Witold Wierzbicki 1890-1965

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 10/3, 343-344

1965

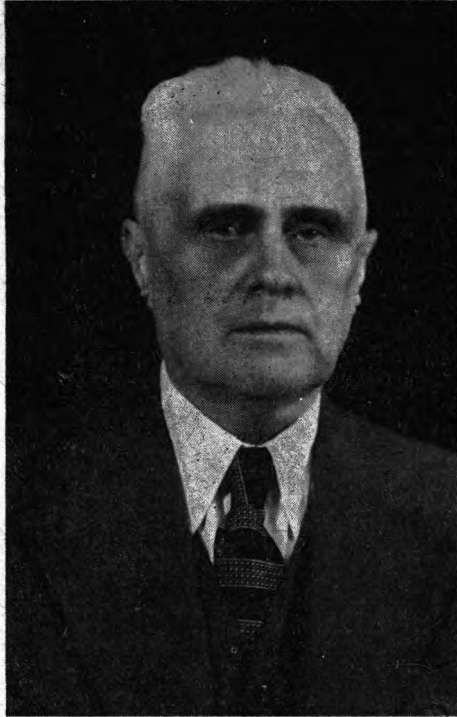
Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WITOLD WIERZBICKI

1890—1965

Dnia 30 stycznia 1965 r. zmarł w Warszawie prof. Witold Wierzbicki, jeden z najwybitniejszych przedstawicieli nauk technicznych w Polsce, członek Komitetu Historii Nauki i Techniki PAN, emerytowany profesor Politechniki Warszawskiej.

Witold Wierzbicki urodził się w Warszawie 26 I 1890. Wyższe studia odbywał w Petersburgu, gdzie w 1916 r. ukończył Instytut Inżynierów Komunikacji. W 1918 r. powrócił do kraju i pracował tu do 1929 r. przy przebudowie węzła kolejowego warszawskiego. W tym czasie, w 1925 r., uzyskał pierwszy wydany przez Politechnikę Warszawską doktorat nauk technicznych, a w roku następnym habilitował się na tejże uczelni. W latach 1929—1936 kierował Katedrą Inżynierii Leśnej i Geodezji Wydziału Leśnego SGGW, a następnie — aż do emerytury w 1960 r. — Katedrą Statyki Budowli Wydziału Inżynierii (od 1951 r. Wydziału Budownictwa Lądowego) Politechniki Warszawskiej. Okres wojny spędził w Warszawie prowadząc pracę dydaktyczną w szkołach zawodowych i w Państwowej Wyższej Szkole Technicznej. Po wyzwoleniu wybrany na dziekana Wy-

działu Inżynierii doprowadził do uruchomienia na nim normalnych zajęć już 1 X 1945.

Od 1932 r. prof. Wierzbicki był członkiem Akademii Nauk Technicznych, od roku następnego — członkiem Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. W 1952 r. został powołany na członka PAN i przez 5 lat zajmował stanowisko jej wiceprezesa. W latach 1952—1957 był również prezesem Naczelnej Organizacji Technicznej. W 1960 r. Politechnika Warszawska nadała mu godność doktora *honoris causa*.

Prace naukowe prof. Wierzbickiego obejmowały różnorodne dziedziny mechaniki budowli, a przede wszystkim dotyczyły zagadnień stateczności sprężystej oraz bezpieczeństwa budowli. Spośród ok. 200 jego publikacji jedenaście należy do historii nauki, przy czym szczególnie interesowała go postać i dorobek naukowy znakomitego polskiego badacza zjawiska wyoboczenia Feliksa Jasińskiego. Zainteresowania historią nauki spowodowały, że prof. Wierzbicki był — obok zaabsorbowania licznymi innymi zajęciami — członkiem Komitetu Historii Nauki PAN, a następnie — Komitetu Historii Nauki i Techniki PAN oraz członkiem Komitetu Redakcyjnego *Polskiego słownika biograficznego*.

Eugeniusz Olszewski

PRACE WITOLDA WIERZBICKIEGO Z ZAKRESU HISTORII NAUKI

1. *Kilka uwag w obronie wzoru prof. F. Jasińskiego na ściskanie mimośrodowe*. „Przegląd Techniczny“, nr 5/1933.
2. *W sprawie pochodzenia podstawowych twierdzeń teorii belek ciągłych*. „Czasopismo Techniczne“, nr 15/1936.
3. *Coulomb jako pierwszy badacz w dziedzinie statyki budowli*. „Przegląd Techniczny“, nr 12/1936.
4. *Pamięci prof. Wacława Paszkowskiego*. „Przegląd Budowlany“, nr 11/1950.
5. *Ludwik Tylbor*. „Inżynieria i Budownictwo“, nr 11/1953.
6. *Wkład Feliksa Jasińskiego do nauki światowej*. „Archiwum Mechaniki Stosowanej“, nr 3/1956; toż: „Kwartalnik Historii Nauki i Techniki“, nr 3/1956.
7. *Feliks Jasiński, wybitny uczony i inżynier*. „Trybuna Ludu“ z 12 X 1956.
8. *Feliks Jasiński*. W publikacji: *Actes du VIIIe Congrès International d'Histoire des Sciences. Florence—Milan 3—9 Septembre 1956. Vinci—Firenze—Paris 1958*, t. 3, s. 1001.
9. *Kazimierz Zarankiewicz (wspomnienie)*. „Biuletyn Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej“, nr 4/1959.
10. *W sprawie pochodzenia równania trzech momentów* (druga wersja poz. 2). „Kwartalnik Historii Nauki i Techniki“, nr 4/1959.
11. *Wkład Feliksa Jasińskiego do nauki światowej* (druga wersja poz. 6). W publikacji: *F. Jasiński, Pisma*. Warszawa 1961, t. 1, s. 65.